

og at han forfeiler sit Formaal; thi han faar jo da ikke saa høit en Lold, eller idetmindste ikke i Forhold. Hvis det ærede Medlem altsaa forhøier Lolden til det Firdobbelte, men han saa tager Halvdelen af Indførslen, saa har han jo kun faaet den dobbelte Indtægt. Og de Herrer ville se, at der er et væsentligt Hensyn, der altid maa tages; det er den Kunst, der altid maa øves ved vor Fastsettelse af en Loldsaats, at den nemlig bliver saaledes, at den ikke indvirker trykkende paa Consumer, at vi ikke derigjennem lægge nogen soleltg eller mærkelig Hæmsko paa Brugen af den Artikkel, vi beskatte. Dette Hensyn tog det ærede Medlem ganske rigtigt ved andre Leiligheder; han nævnte saaledes f. Ex. Vin. Vi her, siger han, beskattede Vin saa høit som muligt. — Ja, det er meget rigtigt, men han tilføiede: saa høit, som den kan taale det, uden at Brugen deraf trykkes. Og det var rigtigt, at han føiede dette til, da man ellers let vilde kunne misforstaa ham. Nu vil jeg gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at den her foreslaaede Loldsaats paa Vin, saavidt jeg skjønner, næsten ikke adskiller sig fra den, som i England er lagt paa Vin. Hvis det ærede Medlem vil se efter, vil han finde, at Lolden paa Vin i England er 9 Skilling pr. Pot. (A. Hage: 8 Skilling pr. Pot). Nu vel, 8 à 9. Skilling pr. Pot; men her er foreslaaet 6 Skilling pr. Pund; det vil altsaa blive meget nær det Samme, der er i al Fald ikke stor Forskjel. Vi ere altsaa allerede gaaede temmelig høit i saa Henseende, og jeg tror, at det kan have sine Betænkeligheder at gaa høiere, især naar man tager i Betragtning, at ved Vins Indførsel udvikler der sig altid mere og mere en slem Konkurrence, nemlig den indenlandfste Vinproduktion. Denne tager efter min Mening til i en ikke ubetydelig Grad. Ganske vist lægge vi ogsaa en Skat paa den, thi man hinger jo selvfølgelig Brændevin dertil, dels indenlandf, dels indført, men vi ville dog neppe staa os ved, at den tager formeget Overhaand; det er vistnok bedre at holde vor Vintold en lille Smule moderat. Nu nævnte det ærede Medlem ogsaa et andet Punkt, og dette foranlediger mig til nogle yderligere Be-

mærkninger om det af ham lovpriiste System. Han nævnte nemlig den engelske Maltaccise. Dette er ganske vist en meget vigtig Ting. Han nævnte den imidlertid kun i Forbindelse med Brændevinsbrændingen, og den spiller naturligvis ogsaa en Rolle som et af Elementerne i den engelske Brændevinsbrænding, men han omtalte ikke en anden Retning, i hvilken den spiller en Rolle, nemlig som Beskatning af Malt. Man maa jo vel huske paa, at netop gjennem Maltaccisen beskattede Englænderne deres Malt, og det er en høi Skat. I England betaler man i Skat af det indenlandfste producerede Malt, som naturligvis er stærkere, endogsaa meget stærkere end det almindeligt her i Landet brugte Malt, omtrent 1 Skilling af Potten, og de Herrer kunne altsaa tænke sig, hvad det er for en betydelig Indtægt, denne Skat giver. Jeg tror, at denne Skat i England indbringer omtrent 60 Mill. Rd. om Aaret. Det er altsaa, som om vi her omtrent havde 3½ Million om Aaret af Malt. Det er jo de Herrer bekendt, at der ikke saa sjældent her i Landet har været Tale om at lægge en Skat paa Malt, og der er foretaget meget grundige Undersøgelser i denne Retning allerede for længere Tid tilbage, ja, de have ogsaa været foretagne efter sidste Krig, og der er fuldkomment udarbejdede Forslag tilfæede til en saadan Skat. Men efter en meget nøie Undersøgelse af denne Sag er jeg kommen til det Resultat, at jeg ikke vil tilraade Rigsdagen at lægge nogen saadan Skat paa Malt, og jeg skal tillade mig at sige, hvorfor. Jeg indrømmer, at der er en Produktion her i Landet, som jeg med megen Glæde vilde lægge en Skat paa; det er den bayerske Produktion — ikke fordi jeg er en Tjende af det bayerske Malt saalidt som af saa mange andre Livsnydelser, men fordi jeg finder det saa aldeles i sin Orden, naar vi lægge Skat paa Vin og Brændevin, da ogsaa at lægge Skat paa det bayerske Malt, thi dets Bæfning er den samme som disses. Kunde jeg finde et praktisk Middel at foreslaa Thinget til Beskatning af det bayerske Malt, skulde det ikke vare mange Dage, inden jeg vilde komme med mit Forslag; men, mine Herrer, deri ligger Banfæstigheden, at jeg paa ingen Maade vil beskattede eller indskrænke den, hus-